

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 394/07
21.02.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Jovanke Kažić, Ljubice Milutinović, Milomira Nikolića i Nadežde Radević, članova veća, u parnici tužilja AA, BB, VV, maloletne MM i MM1, koje zastupa zakonska zastupnica majka AA, sve iz __, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije, koju zastupa zakonski zastupnik Republički javni pravobranilac u Beogradu, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužilja, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu, Gž.2842/06 od 02.08.2006. godine, u sednici održanoj 21.02.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilja, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu, Gž.2842/06 od 02.08.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu, Gž. 2842/06 od 02.08.2006. godine, odbijena je žalba tužilja i potvrđena presuda Prvog opštinskog suda u Beogradu, P. 6468/04 od 30.06.2005. godine, kojom je odbijen tužbeni zahtev da se obaveže tužena da tužilji AA za duševne bolove zbog povrede časti i ugleda isplati iznos od 1.000.000,00 dinara, i na ime pretrpljenog straha 500.000,00 dinara, tužilji BB na ime duševnih bolova zbog povrede časti i ugleda iznos od 1.000.000,00 dinara i na ime pretrpljenog straha iznos od 500.000,00 dinara, tužilji VV na ime duševnih bolova zbog povrede časti i ugleda iznos od 1.000.000,00 dinara na ime pretrpljenog straha iznos od 500.000,00 dinara, maloletnoj tužilji MM1 na ime duševnih bolova zbog povrede časti i ugleda iznos od 500.000,00 dinara i na ime pretrpljenog straha iznos od 500.000,00 dinara, maloletnoj MM na ime duševnih bolova zbog povrede časti i ugleda iznos od 500.000,00 dinara i na ime pretrpljenog straha iznos od 500.000,00 dinara, sve sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate, a obavezane su tužilje da tuženoj naknade parnične troškove u iznosu od 15.600,00 dinara.

Protiv presude Okružnog suda u Beogradu, tužilje su blagovremeno izjavile reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. u vezi sa članom 491.stav 1. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud je našao da je revizija tužilja neosnovana.

U toku postupka nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361.stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju supruga tužilje AA, a oca tužilja BB, MM1, MM i VV, PP, pripadnici MUP-a, Republike Srbije lišili su slobode i pritvorili 14.03.2003. godine u akciji "Sablja". Tužilje su pretrpele strah i bile uznemirene dolaskom i prisustvom policije prilikom i nakon hapšenja njihovog supruga, odnosno oca zbog čijeg su dovođenja u vezu sa organizovanim kriminalom doživele moralni osudu okoline i šire javnosti.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi su izveli pravilan zaključak da tužbeni zahtev tužilja radi naknade nematerijalne štete za duševne bolove zbog povrede ugleda i časti i za pretrpljeni strah nije osnovan.

Prema članu 200. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima predviđeno je da će sud za pretrpljene fizičke bolove, za pretrpljene duševne bolove zbog umanjavanja životne aktivnosti, naruženosti, povrede ugleda i časti, slobode i prava ličnosti, smrti bliskog lica kao i za strah, ako nađe da okolnosti slučaja, a naročito jačina bolova i straha i njihovo trajanje to opravdava, dosuditi pravičnu novčanu naknadu.

Odredbom člana 545.stav 1. tačka 1. Zakona o krivičnom postupku propisano je pravo na naknadu štete licu koje je bilo u pritvoru, a nije došlo do pokretanja krivičnog postupka ili je postupak obustavljen pravnosnažnim rešenjem ili je pravnosnažnom presudom oslobođen od optužbe i optužba odbijena.

Predmet spora je tužbeni zahtev za naknadu nematerijalne štete zbog povrede časti i ugleda i pretrpljenog straha tužilja, zbog lišenja slobode njihovog supruga odnosno oca, pa kako ovo pravo pripada samo neposredno oštećenom licu, a ne i članovima njegove uže porodice, jer se radi o jedinstvenom vidu štete vezanom za ličnost oštećenog, neosnovani su revizijski navodi da nematerijalna šteta koje su tužilje pretrpele ima samostalan osnov i da tužiljama pripada pravo na naknadu.

Ostalim navodima revizije pobija se utvrđeno činjenično stanje, što ne može biti revizijski razlog u smislu člana 398.stav 2. Zakona o parničnom postupku.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 405.stav 1. Zakona o parničnom postupku odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dlj.